

ALCANAR ■ ES REUNIRAN AMB LA GENERALITAT PER INTENTAR LEGALITZAR UNA PRÀCTICA ARA PROHIBIDA

Els caçadors reclamen regular la barraca per ‘mantenir la tradició’

El Tribunal Constitucional ha tombat un intent de normativa elaborat per la Generalitat Valenciana

M. MILLAN

Els aficionats a la caça en barraca lluiten per mantenir aquesta activitat de captura de tords amb vesc i reclam, tot i estar prohibida. L'Associació Cinegètica de Barraquers de Catalunya, amb seu a Alcanar, reclama a la Generalitat una regulació específica que permeti «mantenir aquesta tradició», molt arrelada al Baix Ebre i al Montsià però prohibida des de fa uns anys per la normativa espanyola i europea, en ser considerat un mètode de caça massiu i no selectiu.

L'últim cop als caçadors ha estat una sentència del Tribunal Constitucional, que ha tombat l'intent de regulació per part de la Generalitat Valenciana del parany, el nom amb què es coneix la caça en barraca a la comunitat veïna, on compta amb més de 3.000 aficionats.

Els judicis penals als quals han hagut de fer front alguns caçadors ebrencs, les campanyes d'entitats ecologistes contra aquesta pràctica i l'enfrontament amb els Agents Rurals han fet desistir molts aficionats del territori. Així, actualment l'Associació de

Imatge d'arxiu d'una barraca, a la comarca del Montsià. FOTO: JOAN REVILLAS

Barraquers compta amb uns 60 membres irreductibles, dels més de 250 que tenia fa una dècada. «Molts aficionats tornaran a la barraca si hi ha una regulació, i en això estem treballant», comenta el president de l'associació, Javier Fontana.

Codi Penal

Un dels principals esculls per aconseguir una regulació és l'article 336 del Codi Penal, recentment modificat, on es considera delictes contra el medi ambient

qualsevol mètode de caça que comporti captures massives i no selectives.

Els aficionats ebrencs remarquen que l'objectiu de la barraca és la caça del tord, una au cinegètica, i que la captura es fa en viu, «de manera que si cau alguna espècie diferent se li poden netejar les plomes per extreure el vesc i alliberar-la, per molt que els ecologistes diguin el contrari», afirma Fontana.

En aquest sentit, apel·la a estudis encarregats per la mateixa

Generalitat «on es demostra amb dades que la caça en barraca és selectiva».

L'associació preveu reunir-se amb la Generalitat aquest mes de juny per negociar una regulació a Catalunya, molt acotada i controlada, que permetés continuar amb la pràctica de forma tradicional i amb la captura de pocs exemplars. «Els aficionats són conscients que si volen mantenir la barraca ha de ser amb condicions estrictes i caçant uns pocs tords».

EL MÈTODE

A l'interior d'un arbre 'diferent'

■ El conseller de Medi Ambient del tripartit Salvador Milà va treballar sense èxit per una regulació molt estricta de la barraca. En els estudis realitzats llavors es va deixar constància de referències d'aquest mètode de caça des de fa almenys 400 anys. Per a la construcció d'una barraca es necessiten un o més arbres, bàsicament oliveres i garrofers, als quals es dona una forma especial per tal de facilitar l'accés dels ocells i on es disposen unes varetes empastifades de vesc, una substància enganxosa. Per atreure els tords (que es consumeixen a la zona) s'empra un reclam, que pot ser des d'un xiulet fins a sofisticats aparells electrònics, especialment perseguits.

Una de les esperances dels aficionats de les dues ribes del Sènia és que una pràctica similar sí que està autoritzada per la Unió Europea a França. Estracta d'un mètode de captura en viu dels tords que posteriorment són utilitzats per a reclam d'altres exemplars.

Per la seva banda, grups ecologistes i molt especialment SEO/BirdLife denuncien des de fa anys aquesta pràctica i demanen a les autoritats que treballin per a la seva eradicació.